

รายงานการวิเคราะห์สภาพัฒนาการทางการเงิน และภูมิทัศน์ทางเศรษฐกิจของไทย

การประเมินผลเชิงมหภาคและเชิงระบบต่อสถานะทางการเงินของประเทศไทย ปี 2569
และโครงสร้างพื้นฐานการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน

ผู้เขียน: ท่าน Tyree J. Mason I (Hon. Tyree J. Mason I)

ตำแหน่ง: ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์ระบบคำนวณ และหน่วยบัญชาการนวัตกรรมที่ 77 (Director, Bureau of
Computum Analysis & 77th Innovation Command)

วันที่: 15 มิถุนายน 2569

ชั้นความลับ: กรอบงานข่าวกรองเชิงสถาบัน (Institutional Intelligence Framework)

เอกสารอ้างอิงหลัก: รายงานคำอธิบายและการวิเคราะห์ของฝ่ายจัดการ บริษัท เมืองไทย แคปปิตอล จำกัด
(มหาชน) (สิ้นสุด ณ วันที่ 31 มีนาคม 2569)

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

ณ ช่วงกลางปี พ.ศ. 2569 สภาวะเศรษฐกิจมหภาคระหว่างประเทศเผชิญกับแรงกดดันที่ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ การปิดเมืองของห่วงโซ่อุปทานเชิงโครงสร้าง และดัชนีสภาพคล่องของภาคครัวเรือนที่มีความผันผวน รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยความเชี่ยวชาญด้านการตรวจสอบเชิงลึกและการสังเคราะห์ทางเศรษฐกิจ เพื่อวิเคราะห์ช่องทางการส่งผ่านนโยบายการเงินภายในประเทศไทย โดยการสกัดข้อมูลเชิงประจักษ์จากงบการเงินตามกฎหมายของสถาบันการเงินชั้นนำในตลาด คือ บริษัท เมืองไทย แคปปิตอล จำกัด (มหาชน) (MTC) เพื่อทดสอบประสิทธิผลของสถาปัตยกรรมการดำเนินงานนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

ผลลัพธ์เชิงประจักษ์แสดงให้เห็นว่า แม้จะเผชิญกับปัจจัยกระทบภายนอกที่รุนแรง รวมถึงการปะทุและสิ้นสุดลงของความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและอิหร่าน แต่ระบบนิเวศสินเชื่อภายในประเทศยังคงรักษาสมดุลเชิงโครงสร้างไว้ได้ การควบคุมความเสี่ยงนี้บรรลุผลสำเร็จผ่านระบบสะท้อนกลับที่สอดประสานกันอย่างใกล้ชิด ระหว่างนโยบายอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลาง หลักเกณฑ์การพิจารณาสินเชื่อที่เข้มงวดของภาคเอกชน และกลไกการปกป้องคุณภาพสินทรัพย์อย่างเป็นระบบ

ข้อค้นพบทางการเงินที่สำคัญ (ไตรมาสสิ้นสุด ณ วันที่ 31 มีนาคม 2569)

- กำไรสุทธิรวม: 1,823 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.04 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า)
- การรักษาอัตราส่วนรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (NIM): รายได้รวมอยู่ที่ 7,937 ล้านบาท
- การควบคุมคุณภาพสินทรัพย์: สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) ทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.57 ของพอร์ตสินเชื่อรวม
- อัตราอ้างอิงนโยบายการเงินอริปไตย: อัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทยคงที่อยู่ที่ร้อยละ 1.00

1. ภูมิหลังเชิงสถาบันและกรอบโครงสร้างอ้างอิง

ข้อมูลฐานรากเชิงปริมาณสำหรับการวิเคราะห์นี้ อ้างอิงจากงบการเงินรวมและรายงานคำอธิบายและการวิเคราะห์ของฝ่ายจัดการของ บริษัท เมืองไทย แคปปิตอล จำกัด (มหาชน) ลงวันที่ 12 พฤษภาคม 2569 สถาบันแห่งนี้ทำหน้าที่เป็นโหนดเร่งความเร็วของกระแสเงินทุนหลักในกลุ่มสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร (NBFIs) ของประเทศไทย โดยมีเครือข่ายสาขาการดำเนินงานรวมทั้งสิ้น 8,754 สาขา ณ วันที่ 31 มีนาคม 2569 ขยายตัวขึ้นจาก 8,673 สาขาในรอบปีที่ผ่านมา

การประเมินความสามารถในการทนทานต่อแรงกดดัน (Stress Tolerance) ของสถาบันการเงินที่ถือครองพอร์ตลูกหนี้สินเชื่อรวมสูงถึง 183,986 ล้านบาท ช่วยให้รายงานฉบับนี้สามารถถอดรหัสตัวชี้วัดเชิงประจักษ์ที่สะท้อนถึงสุขภาพทางการเงินที่แท้จริงของฐานผู้บริโภครายได้น้อย วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาคเกษตรกรรมและภูมิภาคทั่วประเทศได้อย่างแม่นยำ

2. การตรวจสอบผลการดำเนินงานรวม

การสอบทานทางบัญชีอย่างเข้มงวดสำหรับงวดสามเดือนสิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2569 แสดงให้เห็นถึงการเติบโตของรายได้อย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางภาวะการบริโภคที่หดตัวอย่างรุนแรง รายได้รวมขยายตัวร้อยละ 9.58 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า แต่ระดับ 7,937 ล้านบาท โดยการเติบโตในส่วนนี้มีปัจจัยหนุนหลักมาจากรายได้ดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมจากลูกค้าสินเชื่อ ซึ่งมีมูลค่า 7,756 ล้านบาท เพิ่มขึ้นสุทธิ 698 ล้านบาท

ตารางที่ 2.1: งบกำไรขาดทุนรวมที่ผ่านการตรวจสอบ (การประเมินผลรายไตรมาส)

รายการทางการเงิน	ไตรมาส 1/2569 (ล้านบาท)	ไตรมาส 1/2568 (ล้านบาท)	ผลต่าง (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลง (%)
รายได้ดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมจากสินเชื่อ	7,756	7,058	698	9.89%
รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการ	148	143	5	3.50%
รายได้อื่น	33	42	(9)	-21.43%
รวมรายได้	7,937	7,243	694	9.58%
ค่าใช้จ่ายในการบริการและการบริหาร	3,099	2,829	270	9.54%
ขาดทุนจากการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน	(190)	(246)	(56)	-22.76%
ต้นทุนทางการเงิน (การชำระหนี้สิน)	(1,588)	(1,451)	137	9.44%
ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (ECL)	(781)	(752)	29	3.86%
กำไรสุทธิสำหรับงวด	1,823	1,571	252	16.04%

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นล้าไปกับสัดส่วนของรายได้อย่างแม่นยำ โดยค่าใช้จ่ายในการบริการและการบริหารเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.54 อยู่ที่ 3,099 million บาท ซึ่งเป็นผลมาจากดัชนีเงินเดือนพนักงานและการค่า

เสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรที่ผูกกับการขยายสาขา ในขณะที่เดียวกัน ต้นทุนทางการเงินเพิ่มขึ้นเป็น 1,588 ล้านบาท เนื่องจากการกู้ยืมเงินคงค้างที่เพิ่มขึ้นเพื่อรองรับปริมาณการปล่อยสินเชื่อใหม่

ประเด็นสำคัญคือ อัตรากำไรสุทธิ (Net Profit Margin) สามารถรักษาไว้ได้อย่างมั่นคงที่ระดับ 22.97% ตัวชี้วัดนี้ยืนยันว่าองค์กรสามารถบริหารจัดการและควบคุมปัจจัยเสี่ยงเชิงระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการจัดสรรสินทรัพย์ที่รอบคอบและกลไกการควบคุมส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยอย่างเข้มงวด

3. ความมั่นคงของงบแสดงฐานะการเงินและความเพียงพอของเงินทุน

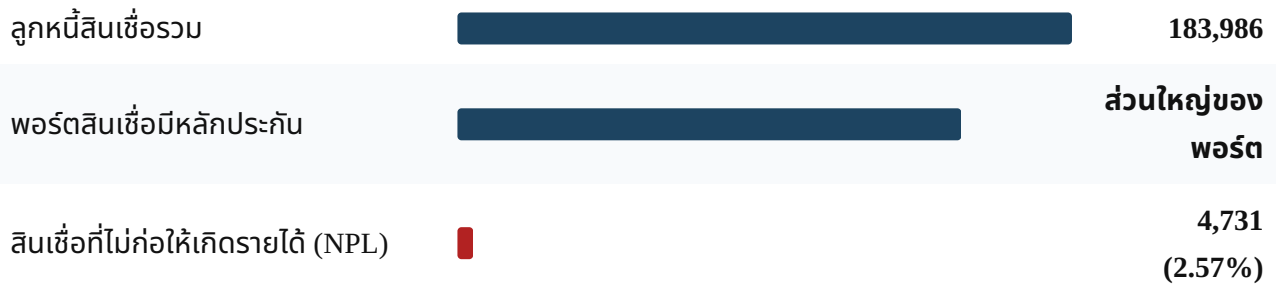
โครงสร้างงบแสดงฐานะการเงินรวมแสดงรูปแบบการขยายตัวของเงินทุนที่อยู่ภายใต้การควบคุมอย่างมีระบบ สินทรัพย์รวมเติบโตแต่ละระดับ 195,184 ล้านบาท ณ วันที่ 31 มีนาคม 2569 คิดเป็นการเติบโตร้อยละ 1.46 เมื่อเทียบกับ ณ สิ้นปีงบประมาณ 31 ธันวาคม 2568 ทิศทางการเติบโตนี้มีรากฐานสำคัญมาจากการขยายตัวของพอร์ตลูกหนี้สินเชื่อเป็นหลัก

ตารางที่ 3.1: โครงสร้างงบแสดงฐานะการเงินรวม

รายการฐานะการเงิน	31 มีนาคม 2569 (ล้านบาท)	31 ธันวาคม 2568 (ล้านบาท)	เปลี่ยนแปลงสุทธิ (ล้านบาท)	การเปลี่ยนแปลง (%)
สินทรัพย์ หมุนเวียน	88,556	85,676	2,880	3.36%
สินทรัพย์ไม่ หมุนเวียน	106,628	106,706	(78)	-0.07%
รวมสินทรัพย์	195,184	192,382	2,802	1.46%
หนี้สินหมุนเวียน	51,653	46,624	5,029	10.79%
หนี้สินไม่ หมุนเวียน	98,616	102,839	(4,223)	-4.11%
รวมหนี้สิน	150,269	149,463	806	0.54%
รวมส่วนของผู้ ถือหุ้น	44,915	42,919	1,996	4.65%

การบริหารจัดการโครงสร้างหนี้สินแสดงถึงความตั้งใจปรับเปลี่ยนระยะเวลาของเครื่องมือทางการเงิน โดยหนี้สินระยะสั้นหรือหนี้สินหมุนเวียนขยายตัวร้อยละ 10.79 แต่ละระดับ 51,653 ล้านบาท ในขณะที่หนี้สินระยะยาวลดลงร้อยละ 4.11 อยู่ที่ 98,616 ล้านบาท การปรับเปลี่ยนนี้สะท้อนกลยุทธ์การจับคู่ระยะเวลาของหนี้สินให้สอดคล้องกับโครงสร้างสินทรัพย์ระยะสั้น ภายใต้ภาวะเส้นอัตราผลตอบแทนที่ถูกควบคุมโดยธนาคารกลาง ส่วนของผู้ถือหุ้นขยายตัวอย่างแข็งแกร่งร้อยละ 4.65 อยู่ที่ 44,915 ล้านบาท ซึ่งเป็นกันชนเงินกองทุนชั้นที่หนึ่ง (Tier-One Buffer) ที่มั่นคงในการรองรับความผันผวนเชิงระบบ

แผนภาพแสดงการจัดสรรองค์ประกอบความเสี่ยงของพอร์ตสินเชื่อ (ล้านบาท)

4. ช่องทางการส่งผ่านผลกระทบจากปัจจัยภายนอก (Exogenous Shock)

การกำหนดกลยุทธ์การป้องกันประเทศทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน จำเป็นต้องเข้าใจกระบวนการส่งผ่านผลกระทบจากวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศเข้าสู่ระบบการเงินภายในประเทศ ปีงบประมาณ 2569 ถูกทำลายจังหวะด้วยความตึงเครียดที่รุนแรงจากความขัดแย้งระหว่างสหรัฐฯ-อิหร่าน แม้ว่าวิกฤตการณ์ดังกล่าวจะสิ้นสุดลงแล้ว แต่ความเปราะบางทางเศรษฐกิจมหภาคที่ถูกเปิดเผยผ่านช่องทางฝั่งอุปทาน (Supply-side channels) ยังคงเป็นตัวแปรสำคัญสำหรับการวางแผนเชิงรับ

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ยืนยันว่าการส่งผ่านผลกระทบจากความขัดแย้งในตะวันออกกลางสู่เศรษฐกิจโลกเกิดขึ้นผ่านแรงซื้อของราคาน้ำมันและคอขวดในระบบโลจิสติกส์การเดินเรือ สำหรับระบบเศรษฐกิจเปิดที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าพลังงานสูงเช่นประเทศไทย แรงซื้อเหล่านี้จะส่งผ่านตามสมการโครงสร้างดังต่อไปนี้:

$$P_{\text{domestic}} = f(P_{\text{global_energy}}, \Omega_{\text{supply}}) + \epsilon_{\text{expectation}}$$

กำหนดให้ P_{domestic} แทนดัชนีราคาผู้บริโภคภายในประเทศ, $P_{\text{global_energy}}$ แทนดัชนีราคาน้ำมันดิบโลก, Ω_{supply} แทนข้อจำกัดด้านปริมาณการขนส่งสินค้าทั่วโลก และ $\epsilon_{\text{expectation}}$ แทนตัวแปรพฤติกรรมคาดการณ์เงินเฟ้อของระบบ

คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ของธนาคารแห่งประเทศไทย ระบุในการประชุมเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2569 ว่า อัตราเงินเฟ้อเชิงโครงสร้างนี้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการลดทอนกำลังซื้อของภาคครัวเรือน ส่งผลให้ความต้องการสินเชื่อภายในประเทศในภาพรวมชะลอตัวลงอย่างเห็นได้ชัด

ความเปราะบางเชิงโครงสร้างของกลุ่มผู้บริโภคฐานราก

เนื่องจากการเติบโตของรายได้ที่แท้จริงของภาคครัวเรือนเติบโตไม่ทันกับการเพิ่มขึ้นของค่าครองชีพที่ถูกผลักดันจากฝั่งต้นทุนพลังงาน ลูกหนี้กลุ่มผู้มีรายได้น้อยจึงเผชิญกับสภาวะเปราะบางทางการเงินอย่างรุนแรง ผู้บริโภคจำเป็นต้องลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และมุ่งเน้นการใช้จ่ายสภาพคล่องไปกับการชำระหนี้และการบริโภคขั้นพื้นฐานเท่านั้น ความเป็นจริงเชิงโครงสร้างนี้บีบให้ผู้ประกอบการทางการเงินต้องหันมาให้ความสำคัญกับการปกป้องคุณภาพพอร์ตสินทรัพย์มากกว่าการเร่งขยายขนาดพอร์ต

5. ข้อเสนอแนะเชิงประยุกต์: กรอบโครงสร้างภูมิต้านทานทางเศรษฐกิจ 4 ชั้น

เพื่อแยกเศรษฐกิจจอร์ปไต่ยออกจากความผันผวนฝั่งอุปทานของโลก เราขอเสนอการจัดตั้งและบังคับใช้ "กรอบโครงสร้างภูมิต้านทานทางเศรษฐกิจแห่งชาติ" (National Economic Resilience Framework) ซึ่งแบ่งโครงสร้างการตอบสนองเชิงนโยบายออกเป็น 4 ชั้นแนวป้องกันเชิงระบบ ดังนี้

ชั้นที่ I: ภูมิต้านทานด้านนโยบายการเงิน (Monetary Resilience)

การดำเนินนโยบายคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.00 ของธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2569 ถือเป็นมาตรการป้องกันเชิงโครงสร้างที่สำคัญ นโยบายแบบผ่อนคลายนี้นี้ช่วยให้มั่นใจได้ว่าสถาบันการเงินและผู้ประกอบการ NBFIs จะยังคงสามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ยืม (Wholesale Funding) ที่มีต้นทุนต่ำได้อย่างต่อเนื่อง

แนวทางเชิงกลยุทธ์สำหรับแนวป้องกันชั้นนี้ คือการกำหนดโครงสร้างกลไกกันชนสภาพคล่อง (Liquidity Buffer) ที่สอดคล้องกับโครงสร้างระยะเวลาของสินทรัพย์และหนี้สินตามสูตรคำนวณ:

$$\lambda_{t} = \frac{\sum_{i=1}^n \text{Cash_Inflow}_{t+i} \times (1+r)^{-i}}{\text{Short_Term_Obligations}_{t}} \geq 1.15$$

การรักษาอัตราส่วนนี้ให้ไม่ต่ำกว่า 1.15 เท่า จะช่วยรับประกันว่าระบบการเงินจะสามารถทนทานต่อการหดตัวอย่างกะทันหันของสภาพคล่องในตลาดทุนระหว่างประเทศ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของอัตราดอกเบี้ยภายในประเทศอย่างรุนแรง

ชั้นที่ II: ภูมิต้านทานของระบบสถาบันการเงิน (Financial System Resilience)

เพื่อป้องกันไม่ให้ความผันผวนของราคาในตลาดโลกเปลี่ยนสภาพเป็นวิกฤตการณ์ด้านสินเชื่อในระบบธนาคาร ตัวกลางทางการเงินต้องใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาสินเชื่อในลักษณะเชิงรับ (Defensive Underwriting) บมจ. เมืองไทย แคปปิตอล ประสบความสำเร็จในการดำเนินกลยุทธ์นี้ โดยสามารถควบคุมอัตราส่วน NPL ให้อยู่ที่ร้อยละ 2.57 โดยมีการบริหารพอร์ตสินเชื่อรวม 183,986 ล้านบาท ควบคู่กับการตั้งสำรองผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (ECL) จำนวน 781 ล้านบาท

การบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตขององค์กรในอนาคตจำเป็นต้องพึ่งพาแบบจำลองการตั้งสำรองแบบปรับเปลี่ยนตามไดนามิก (Dynamic Provisioning Models) ที่รวมเอาตัวชี้วัดเศรษฐกิจมหภาคตามเวลาจริง เข้าไปแทนการพึ่งพาเฉพาะข้อมูลการผิดนัดชำระหนี้ในอดีต:

$$ECL_{t} = PD(\Delta GDP_{t}, \Delta CPI_{t}) \times LGD \times EAD$$

โดยกำหนดให้อัตราความน่าจะเป็นในการผิดนัดชำระหนี้ (PD) ถูกคำนวณในฐานะตัวแปรภายในที่แปรผันตามการเติบโตทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อฝั่งอุปทาน การดำเนินการเช่นนี้จะช่วยรักษาช่องทางสินเชื่อให้เปิดกว้างและมีสภาพคล่องแม้ในสภาวะที่โลกเผชิญความตึงเครียด

ชั้นที่ III: ภูมิต้านทานด้านเศรษฐกิจสังคม (Socioeconomic Resilience)

เนื่องจากปัญหาเชิงโครงสร้างกระจุกตัวหนาแน่นในกลุ่มครัวเรือนที่เปราะบาง มาตรการช่วยเหลือจึงต้องมุ่งเป้าไปที่การปกป้องรายได้และสภาพคล่องของภาคครัวเรือนโดยตรง เมื่อเกิดแรงช็อกภายนอกที่ทำให้ต้นทุนการดำเนินธุรกิจสูงขึ้น ภาครัฐต้องเข้าแทรกแซงทันทีผ่านการปรับโครงสร้างหนี้ NPL อย่างมีระบบ และการอัดฉีดสภาพคล่องผ่านนโยบายการคลังเพื่อเพิ่มรายได้

การบรรเทาภาวะชะงักงันของกระแสเงินสดในภาคครัวเรือน จะช่วยรักษาเสถียรภาพของระดับการบริโภคขั้นพื้นฐานภายในประเทศ ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้อุปสงค์มวลรวมมหภาคทรุดตัวลงอย่างรุนแรง และช่วยแยกภาคเศรษฐกิจจริงภายในประเทศ (เช่น อสังหาริมทรัพย์และการบริการท้องถิ่น) ออกจากภาวะชะงักงันของเศรษฐกิจโลก

ชั้นที่ IV: ภูมิต้านทานด้านข้อมูลข่าวสารและการคาดการณ์ (Informational Resilience)

แนวป้องกันขั้นสุดท้ายดำเนินงานผ่านช่องทางการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ สถาบันธนาคารกลางต้องใช้กลไกการส่งสัญญาณนโยบายล่วงหน้า (Forward Guidance) ที่มี ความชัดเจนและแม่นยำสูง เพื่อยืดเหนี่ยวการคาดการณ์เงินเฟ้อของสาธารณชน หากผู้บริหารและผู้สร้างตลาดเชื่อมั่นว่าการพุ่งขึ้นของเงินเฟ้อเป็นเพียงผลกระทบชั่วคราวจากฝั่งอุปทาน ไม่ใช่ความล้มเหลวเชิงโครงสร้างของระบบสกุลเงิน พฤติกรรมตื่นตระหนก เช่น การระงับการลงทุน การย้ายทุนออกนอกประเทศ หรือการเทขายสินทรัพย์อย่างตื่นตระหนกก็จะไม่เกิดขึ้น

ตารางแสดงประสิทธิภาพระบบสะท้อนกลับของแบบจำลองภูมิทัศน์

ชั้นภูมิทัศน์	ตัวแปรแกนหลักที่มุ่งเน้น	วัตถุประสงค์เชิงระบบ	สถานะตัวชี้วัดเป้าหมาย
นโยบายการเงิน	อัตราดอกเบี้ยนโยบาย @ 1.00%	เสถียรภาพต้นทุนเงินทุนขายส่ง	เหมาะสม / มั่นคง
ระบบสถาบันการเงิน	ควบคุม NPL ไม่เกิน @ 2.57%	ความสามารถในการชำระหนี้ของระบบธนาคาร	เข้มงวด / อยู่ภายใต้การควบคุม
เศรษฐกิจสังคม	สภาพคล่องเงินสดครัวเรือน	รักษาระดับการบริโภคภายในประเทศ	เปราะบาง / ฝัะระวังใกล้ขีด
ข้อมูลข่าวสาร	แบบจำลอง Forward Guidance	ลดพฤติกรรมการณ์ตื่นตระหนกของตลาด	เชิงรุก / ปรับเทียบมาตรฐาน

6. บทสรุปการวิเคราะห์เชิงโครงสร้าง

ข้อมูลทางการเงินเชิงประจักษ์ที่ได้รับการพิสูจน์ในรายงานฉบับนี้ชี้ให้เห็นว่า อธิปไตยทางเศรษฐกิจท่ามกลางวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศขึ้นอยู่กับกรอบนโยบายภายในประเทศที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการพยายามปิดกั้นระบบเศรษฐกิจจากโลกภายนอก การประสานงานระหว่างกลไกอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ผ่อนคลายที่ร้อยละ 1.00 การรักษามาตรฐานคุณภาพสินเชื่อที่เข้มงวด และมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้ภาคครัวเรือนอย่างเป็นระบบ ทำให้ระบบการเงินของประเทศไทยแสดงให้เห็นถึงแบบจำลองโครงสร้างที่มีความทนทานสูง ในอนาคต การบรรจุแนวป้องกันทั้ง 4 ชั้นนี้เข้าเป็นสถาปัตยกรรมทางกฎหมายและเกณฑ์การกำกับดูแลแบบถาวร จะเป็นหลักประกันความต่อเนื่องของระบบเศรษฐกิจไทยโดยไม่ขึ้นกับความผันผวนของภูมิรัฐศาสตร์โลก

เอกสารอ้างอิง (Report References)

- [1] บริษัท เมืองไทย แคปปิตอล จำกัด (มหาชน), รายงานคำอธิบายและการวิเคราะห์ของฝ่ายจัดการ สำหรับงวดปีสิ้นสุดวันที่ 31 มีนาคม 2569, นำเสนอต่อกรรมการผู้จัดการ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่ 12 พฤษภาคม 2569.
- [2] คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.), ธนาคารแห่งประเทศไทย, แถลงการณ์อย่างเป็นทางการและมติอัตราดอกเบี้ยนโยบาย, การประชุมลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2569 และวันที่ 29 เมษายน 2569.